

- ulo justi domini in servum; in statu libertatis ex lege naturali, ib.
- Ex statu peccati ex proclivitate ad malum, vel difficultate ad bonum, ib.
- In statu gratiæ oritur ab ipsa gratia, ib.
- In statu regulari, a professione, voto, vel pacto; in statu seculari a jure propriæ libertatis; in statu clericali a sacramentali, non iterabili, et a characterē indelebili, ib.
- In statu virginitatis vel viduitatis oritur a propria libertate, ib.
- In Ecclesia, prout est respublica temporalis, sunt varri status libertatis et servitutis humanæ, ib.
- Prout est respublica spiritualis, sunt duo status viæ et termini, ib.
- Status termini dividitur in statum beatitudinis et damnationis. In purgatorio non datur status, sed beatitudinis inchoatio, ib.
- Status viæ duplex, innocentia et naturæ lapsæ, ib.
- Status naturæ lapsæ dividitur in statum legis naturæ, legis veteris et legis gratiæ, ib.
- Status vitæ Christianæ habet omnes conditiones necessarias, tam perfectionis quam immobilitatis, ib.
- Statuum multiplicitas in Ecclesia tam formaliter quam materialiter accepta, c. 2.
- Status pertinet ad bonum commune dividitur in clericalem et laicum, ib.
- Pertinens vero ad bonum spirituale singulorum est multiplex religionis, ib.
- Status religionis manavit ex divina institutione, ib.
- Status vitæ Christianæ distinguitur in statum vitæ communis et perfectionis, ib.
- Quomodo inter se distinguantur, ib.
- Status vitæ communis est omnibus necessarius; non obligat ad perfectionem, neque excludit, ib.
- Divisio ista est sufficiens et adæquata, ib.
- Ad statum vitæ communis spectat matrimonium, etiam prout est sacramentum, ib.
- Status perfectionis non est difficilior quam status vitæ communis; imo facilius, utilior et securior, ib.
- Status perfectionis a perfectione distinguitur, ib.
- Status perfectionis definitio et explicatio, c. 5.
- Quinque conditiones ad illum requiruntur.
- Status perfectionis per se ac principaliter ordinatur ad contemplationem, ib.
- Status perfectionis principaliter consilia quam præcepta respicit, c. 10.
- Non solum ordinatur ad observantiam præceptorum ob vitanda peccata mortalia, sed etiam venialia, ib.
- Illius essentia in consiliis posita est, ib.
- Status perfectionis requirit obligationem, per aliquem consilii actum indirectam, c. 12.
- Neque ille, neque ejus obligatio inducitur ab extrinseco, sed consensu propriæ voluntatis statum assumptis, ib.
- Actus, quo constituitur, ordinariè est emissio voti; sæpius adjungi debet aliqua donatio, traditio vel contractus; aliquando alius contrahendi modus, ib.
- Requiritur ut sit actus externus, licet occultus per accidens, ib.
- Item ut sit actus obligans ad perpetuo permanentem, et observandum aliquid perfectionis in tali vivendi modo, ib. et c. 16.
- Status nomen dupliciter usurpatur, c. 13.
- Status perfectionis dividitur in tres gradus seu status, incipientium, proficientium, et perfectorum; et modo personis, modo charitati, et virtutibus tribuuntur, ib.
- Status incipientium male accommodatur conjugatis, ib.
- Male etiam continentibus, ib.
- Status proficientium male tribuitur religiosis, et perfectorum solis Episcopis, ib.
- Prædicta divisio est vel accidentis in subjecta, vel subjecti in accidentia, ib.
- Conveniens est divisio in statum perfectionis acquirendæ et exercendæ, c. 14.
- Status religionis est perfectionis acquirendæ, ib.
- Status Episcopi est perfectionis exercendæ, ib.
- Status clericorum non sacerdotum non est status perfectionis, c. 17.
- Status sacerdotum simplicium est perfectionis saltem inchoative, ib.
- Status parochorum et Prælatorum Episcopis inferiorum, est perfectionis exercendæ, ib.
- Non ita status curatorum, ib.
- Ad status immutabilitatem, sufficit quod ille de se habeat perpetuitatem, et quod quis mutationem facere nequeat nisi ex gravissimis causis, ut patet in Papatu, ib.
- Non impedit rationem status, quod possit mutari transeundo ad alium, ib.
- Vide Perfectio, et Charitas.
- Status Episcopalis est perfectior quocumque religioso statu, c. 18.
- Tres differentiæ inter statum Episcopalem et religiosum, ib.
- Status religiosus est Episcopali ignobilior, sed utilior, ib.
- Status prælaturæ religiosæ, si sit perpetua, est vere status perfectionis; si vero sit temporalis, est officium, ib.
- An status Episcopalis adeo sit perfectus, ut in eo votum religionis impleatur, c. 19.
- Status religiosus est perfectior absolute et eligibilior, quam status prælatorum Episcopis inferiorum et parochorum, c. 21.
- Secundum se tamen, et ex hypothesi, perfectior est status prælatorum et parochorum, ib.
- Status et dignitas sacerdotis postulat majorem sanctitatem quam status religiosi laici, seu conversi, ib.
- Status religionis sumptus tria vota requirit; non ita late acceptus, l. 2, c. 1.
- Status perfectionis acquirendæ et religionis idem sunt, ib.
- Finis intrinsecus et proximus religiosi status est perfectio charitatis hujus vitæ; extrinsecus vero est perfectio charitatis patriæ, ib.
- Est etiam finis ultimus illius peculiaris Dei cultus et gloria, ib.
- Finis Apostolatus fuit vita mixta, l. 3, c. 2.
- Finis particularis, ad quem status religiosus ordinari potest, est triplex, vita, scilicet, contemplativa, aut activa, aut mixta, ib.
- Finis ingrediendi religionem est vita irreprehensibilis, et apostolicæ imitatio, l. 5, c. 8.
- Status religiosus non potest consistere sine tribus votis, singula et omnia simul necessario requirit, l. 2, c. 2.
- Ad illius essentiam hæc tria vota sufficiunt, ib.
- Status religionis incompletus est ille, in quo unum vel alterum votum proficitur, ib.

SUBDIACONUS.

Vide Clericus, et Castitatis clericalis.

SUSPENSIO.

Vide Excommunicatio.

T

TESTARI, ET TESTAMENTUM.

- Religiosus professus nec valide, nec licite testari potest sine legitima licentia, l. 8, c. 16.
- Excipitur casus in quo pater habens filios professionem emisit antequam de bonis disponeret, ib.
- Hæc distributio committitur arbitrio patris, non tamen extra filios et monasterium, ib.
- Hujusmodi in Hispania potest præferre aliquem ex filiis in tertia parte suorum bonorum, ib.
- Potest quintam partem relinquere filiis, vel alicui eorum, nec tenetur relinquere monasterio, ib.
- An hæc juris concessio ampliari possit respectu ascendentium, et an possit pater cogi ut illam distributionem ante mortem exequatur, ib.
- Religiosus non potest facere testamentum etiam de licentia cujuscumque prælati infra Papam, ib.
- Papa non potest dare religioso licentiam testandi irrevocabilem, nisi dispensando in ipso voto paupertatis, ib.
- Si testamentum sit factum, et morte confirmatum, licentia non potest revocari, ib.
- Potest vero, si non sit morte confirmatum, et revocari et annullari a Pontifice, ib.
- Potest etiam ita confirmari, ut sit irrevocabile a testatore, ib.
- Religiosus, si velit, potest revocare tale testamentum, vel aliud condere, ib.
- Hæc facultas testandi est gratia, neque expirat morte concedentis, ib.
- Requiritur ad dandam hanc facultatem causa legitima, ib.
- Religiosi ordinum militarium licite et valide testari possunt, ib.
- Probabile est deficientibus filiis legitimis, vel necessariis hæredibus, non posse testari sine facultate Pontificis, sed illis succedere religionem, ib.
- Clerici horum ordinum militarium et milites sancti Joannis testari non possunt, facilius tamen eis datur licentia a Pontifice, ib.
- Vide Religiosus, et Novitius.
- TRADITIO.
- Traditio religiosi facta Deo per tria vota, debet ab Ecclesia nomine Dei acceptari, l. 2, c. 4.
- Traditio differt a promissione Deo facta, ib.
- Traditio religiosi facta religioni differt reipsa a voto castitatis, quod in se non est donatio, sed promissio facta soli Deo, c. 7.
- Traditio hæc duobus modis intelligi potest inhabitate ad matrimonium, vel ex natura sua, et consequenter jure divino naturali, vel ex institutione Ecclesiæ, ib.
- De primo modo procedit quæstio, sed impugnatur et reprobatur, ib.
- Traditio et promissio non sunt actus necessario conjuncti, sed possunt separari pro arbitrio libertatis, ib.
- Traditio aut donatio interna Deo facta, quæ habeat vim obligandi per modum pacti, est fictitia, ib.
- Feminae, quæ vulgo Beatae dicuntur, non sunt in statu religionis absoluto et completo, sed incompleto tantum, ib.
- Item conversi et eremitæ, vulgo Ermitanos, ib.
- Status religionis necessario postulat immobilitatem ortam ex aliqua obligatione, et non ex solo proposito, c. 3.
- Hæc obligatio principaliter cadit in tria vota, ib.
- Debet esse perpetua, ib.
- De essentia hujus status est, ut per vota Deo facta confirmetur, ib.
- Non potest constitui per solam obedientiam, ib.
- Non requiritur ad hunc statum, ut fiat votum de aliis consiliis servandis, ib.
- Status religionis dupliciter constitui potest, vel in communitate, vel in vita solitaria, c. 4.
- Ad statum religiosum præter tria vota est necessaria promissio vel traditio facta homini propter Deum, ib.
- Item est necessaria obligatio humana reciproca ex parte religiosi et religionis, ib.
- In statu religioso privato est necessaria promissio facta homini, ib.
- Absolute tamen et ex sola rei natura non est necessaria hæc promissio et obligatio, ib.
- Status religiosus sine votis solemnibus, cum solis simplicibus constitui potest, c. 14.
- Verus religionis status secundum præsens jus sine approbatione Ecclesiæ subsistere non potest, c. 15.
- Status religionis in communitate duplex dari potest, ib.
- Verus religionis status in præsentem tempore non datur nisi in communitate approbata, c. 16.
- An potestas jurisdictionis sit necessaria ad statum religiosum, c. 18.
- Vide Approbatio et Potestas.
- Status religiosus absolute quoad suam perfectam institutionem incepti in lege gratiæ, l. 3, c. 1.
- Multorum opinio est incepisse in lege naturæ, vel saltem in scripta, ib.
- Status religionis substantialiter a Christo Domino immediate institutus fuit; est de jure divino non præcipiente, sed consulente, c. 2.
- Non est tamen a Christo institutus quoad particularem determinationem ejus ad talem vel talem regulam, ib.
- In particulari tamen ab illo fuit institutus quidam religionis perfectæ ac specialis status, ad illum Apostolos congregando, ib.
- Status religiosus non solum doctrina, sed etiam potestate a Christo institutus fuit.
- Status religiosus a Christo institutus, perpetuo ex tunc in Ecclesia duravit, c. 3.
- Status religiosus ab Apostolis derivatus continuavit in clericis ac sacerdotibus religiosis, ib.
- Fuit prior quam monachorum, ib.
- Status monachorum a tempore Apostolorum inceptus, ib.
- Nunquam fuit intermissus in Ecclesia, ib.
- Similiter status monachorum, ib.
- Status religiosus quoad substantiam semper fuit ejusdem rationis in Ecclesia, c. 4.
- Quoad accidentia, cæremonias, et ritus saltem in genere sumptos, multum convenit uterque status primitivæ et præsentis Ecclesiæ, ib.
- Vide Monachus, et Apostoli.

Traditio religiosa duplex, perfecta et minus perfecta, ib.

De traditione religiosa scholarium vel coadjutorum facta in Societate Jesu, ib.

Traditio religiosa in aliquo sensu dici potest de jure divino, c. 9.

Non irritat matrimonium subsequens ex vi solius juris divini, ib.

Neque etiam adjuncto solo castitatis voto, ib.

Traditio non est radix solemnitate in voto paupertatis, c. 12.

Traditio non est proxima et sufficiens ratio solemnitate votorum; possunt esse vota cum traditione sine solemnitate, ib.

Traditio formaliter distinguitur a voto, seu promissione; habent effectus formales diversos, et possunt ab invicem separari, ib.

Vide Irritare, Professio.

TRANSITUS.

Transitus ab una religione ad aliam in religiosis professis, quando et a quo dispensatur, l. 6, c. 9. Vide Votum religionis, Obedientia solemnitas.

TUTOR.

Tutor potest licite et valide offerre religioni impuberem, etiam cogendo illum, l. 5, c. 2.

Similiter potest, quamvis mater, quæ non sit tutrix, repugnet; non ita mater sine tutoris vel consensu, vel non contradictione, ib.

U

USUS, ET USUSFRUCTUS.

Ususfructus definitio et explicatio, l. 8, c. 5.

Quid sit usus quoad jus, ib.

Differentia inter usumfructum et usum ejusdem rei, ib.

Usus rerum quæ usu consumuntur, separari potest a dominio respectu ejusdem, c. 8.

Ususfructus quoad utilitatem potest manere apud professum, c. 13.

Probabile est jus quidem manere in ipso religioso, quamvis commoditas transeat in monasterium, ib.

Non extinguitur ususfructus per votum solemnne paupertatis, sed manet tam commoditas illius, quam jus ad illam in monasterio, ib.

Pensio per solemnem paupertatem extinguitur, et non transit ad monasterium, ib.

Ex vi paupertatis, ante Concilium Tridentinum, licebat religiosi habere bona stabilia, et annuos redditus ex prælati licentia, c. 14.

Post Concilium negant absolute aliqui hoc licere, ib.

Communis sententia affirmat absolute licere, ib.

Quid circa hoc prohibeatur, vel de novo præcipiatur a Concilio, ib.

Consuetudo monialium et aliæ similes habendi certos redditus, quomodo liceat juxta Concilium, ib.

Vide Paupertas solemnitas.

USUS RATIONIS.

Vide Carentia.

UXOR.

Vide Conjux.

V

VESTIS.

Vide Habitus.

VIRGO, ET VIRGINITAS.

Virgines olim in suis domibus, in manibus Episcopi profitebantur, et sacrum velum recipiebant, et erant in perfecto religionis statu, l. 2, c. 3.

In virginibus impositio veli erat professio religionis, l. 6, c. 1.

Virginitas non honoratur nisi per votum, l. 2, c. 3. Vide Christus, B. Maria, Apostolus, et Castitas.

VITA.

Vitam nemo potest vendere, nec jus, quod in illam habet, a se alienare, l. 8, c. 3.

VOLUNTARIUM.

Voluntarium indirectum sufficit ad peccatum, l. 6, c. 5.

VOLUNTAS.

Voluntas Prælati duplex, efficax et inefficax; et quam vim habeat, l. 10, c. 4.

VOTUM.

Votum paupertatis, castitatis et obedientiæ religiosæ, virtualiter continet omnia alia consilia perfectioni conducentia, l. 2, c. 2.

Votum, et promissio humana de re pia distinguuntur, et separari possunt inter se, c. 3.

Per vota religiosa transfertur religiosus dominium sui in Deum speciali modo se tradendo, c. 4.

Votum solemnne et simplex distinguuntur, c. 5.

Conveniunt in communi et essentiali ratione voti, votum solemnne differt a simplici, addens aliquid quod simplex non includit, ib.

Vide Solemnitas, Obedientia, Paupertas, Castitas.

Votum ut sit solemnne, debet esse externum et visibile, et non solum mentale, ib.

Debet etiam esse aliquo modo publicum, ib.

Ut votum sit solemnne substantialiter, requiritur ut unus promittat, et alius acceptet nomine Ecclesiæ seu Dei, ad hoc habens potestatem legitimam, ib.

Potest dari votum accidentaliter, et non substantialiter solemnne, ib.

Aliquæ extrinsecæ conditiones requiruntur ut votum sit validum et solemnne, et tamen sunt distincte a voto et ejus solemnitate, ib.

Votum substantialiter solemnne, dicitur solemnne simpliciter; accidentaliter vero, secundum quid, ib.

Est moraliter necessarium ut vota, quibus status religionis constituitur, sint solemnna, saltem accidentaliter, ib.

Absolute tamen et simpliciter non est hoc necessarium, ib.

Vota substantialiter solemnna sunt convenientissima, non tamen simpliciter necessaria ad statum religiosum, ib.

Tria vota oblata facta etiam in religione approbata, sed non prout approbata est, non sunt solemnna, neque reddunt inhabilem ad matrimonium, neque incapacem prorsus ad dominium, l. 6, c. 2.

Votum potest fieri ex solemnne simplex, et ex simplici solemnne, per extrinsecam mutationem independentem a voluntate votantis, l. 2, c. 11.

Notandum in hac materia circa vota Societatis Jesu, ib.

Votum solemnne et simplex non differunt specie, ib.

Vota de rebus perpetuis non fiebant ante legem gratiæ, quia superabant perfectionem illius status, l. 3, c. 1.

Votum simplex a Deo immediate acceptatur, solemnne vero mediante homine potestatem habente, c. 2.

Tria vota religionis solemnizantur simul, neque potest unum sine alio solemnizari secundum jus ordinarium, l. 2, c. 13.

Præter tria vota religiosa non dantur alia solemnna substantialiter, ib.

Vide Promissio.

VOTUM CASTITATIS.

Votum castitatis non est annexum sacris ordinibus ex se, sed ex institutione Ecclesiæ, l. 1, c. 15.

Solum votum castitatis ordinibus sacris et religiosæ professioni annexum est solemnne, et nullum aliud impedit matrimonium postea contrahendum, l. 2, c. 5.

Votum solemnne castitatis habet duos effectus morales, scilicet dirimere præcedens matrimonium ratum, et non consummatum; et simul impedire atque annullare postea contractum, c. 6.

Votum castitatis solum per se non inhabilitat ad matrimonium, ib.

Votum potest esse solemnne, et tamen non irritare matrimonium, ex sententia Vasquez, ib.

Refutatur hæc opinio, ib.

In hoc differt votum solemnne castitatis a simplici, quod solemnne irritat matrimonium, non vero simplex, ib.

Votum substantialiter solemnne dicitur illud, quod inhabilitat ad matrimonium, ib.

Votum castitatis duplex vel triplex distinguit Medina, et similiter promissionem ab ipso voto, c. 7.

Reprobatur opinio, ib.

Potest dari votum simplex castitatis, quod sit pura promissio, et nullam habeat adjunctam traditionem, ib.

Votum solemnne castitatis semper habet aliquam traditionem adjunctam, quæ non ipsi Deo immediate, sed per ministros suos fit, ib.

Potest dari votum castitatis cum traditione, et non esse solemnne, ib.

Ostenditur in voto emisso post biennium in Societate Jesu, ib.

Vota simplicia Societatis quare non sunt solemnna, c. 8.

Votum castitatis religiosæ, si professio sit nulla, manet simplex, et non dirimit matrimonium, c. 10.

Votum solemnne castitatis sacri ordinis et religionis, qualiter conveniant et differant, c. 11.

Votum solemnne castitatis adæquate dividitur in votum ordinis et religionis, et nullum aliud de facto datur, ib.

Votum castitatis religiosæ non dirimit matrimonium ex jure naturali neque divino positivo, sed tantum ecclesiastico, c. 14.

Votum castitatis ante legem gratiæ non fiebat nisi ex speciali Dei revelatione, l. 3, c. 1.

Per votum castitatis non donatur castitas ipsa, sed promittitur ejus observatio, l. 2, c. 7.

Castitas non consistit quasi in habitu vel in re ali-

qua permanenti, sed in carentia actuum libidinis voluntaria, ib.

Vide Solemnitas, Peccatum, Castitas, Apostolus, Christus, et Societas Jesu.

VOTUM PAUPERATIS.

Votum paupertatis potest esse simplex, l. 2, c. 12.

Per se et ex sua natura non privat dominio bonorum, ib.

Potest esse solemnne, ib.

Non solemnizatur nisi in solo statu religioso per professionem rigorosam, ib.

Non est annexum ordinibus sacris, ib.

In quo conveniant et differant votum simplex et solemnne paupertatis, ib.

Votum paupertatis non fiebat tempore legis veteris, l. 3, c. 1.

Vide Solemnitas, Paupertas simplex, Paupertas solemnitas, Traditio, Apostolus, Christus.

VOTUM OBEDIENTIE.

Votum obedientiæ potest esse duplex, l. 2, c. 13.

Votum religiosæ obedientiæ est obediendi homini, ib.

Votum obedientiæ non est annexum ordinibus sacris, ib.

Votum obedientiæ solemnne invenitur solum in professione religiosa, ib.

Votum obedientiæ non superflue additur traditioni religiosæ, ib.

Vide Solemnitas, Obedientia simplex, Obedientia solemnitas, Peccatum, Traditio, Apostolus.

Materia voti obedientiæ non solum sunt res cadentes sub præceptum, sed etiam sub consilium, c. 3.

Vide Societas Jesu.

VOTUM RELIGIONIS.

Votum religionis emittere, per se loquendo, est optimum, l. 4, c. 1.

Ut valide fiat, sufficit ætas capax peccati mortalis, ib.

Ut congrue fiat, requiritur matura ætas, et deliberatio major quam ad alia vota. Non est pueris consulendum, neque est firmum ante annos pubertatis factum, nam irritari potest a parentibus, ib.

Votum sub hac forma emissum, *Si futurus sim religiosus, ero in tali religione*, est validum, et obligat solum in specie; non tamen est proprie votum religionis, nec reservatum, ib.

Votum religionis, si votens intentione ac promissione sua designavit tempus, pro illo obligat; si vero promisit absolute, obligat ad statim, per se ac moraliter loquendo, ib.

Quibus modis cessare vel auferri possit, ib.

Non cessat per negligentiam aut voluntariam dilationem votantis, ib.

Ad differendam illius executionem, sufficit non solum impedimentum positivum, sed negativum, et causa rationabilis, et tenera ætas, defectu scientiæ, et similia, ib.

Votum religionis obligat ad procurandum ingressum, et non ad aliud ante ingressum, c. 2.

Non obligat ad castitatem, nec ad alia vota et onera religionis, ib.

Obligat vero ad cavenda impedimenta religiosi status, verbi gratia, matrimonium, ib.

Vovens tenetur ingredi religionem, si admittatur, ib.

Quando censeatur fecisse quod in ipso est sufficienter, ut propter repulsam liber maneat a voto, ib.

Vovens religionem vel monasterium in individuo, ibi solum tenetur petere, et ingredi, et non alibi, etiamsi invitetur, ib.

Vovens non tenetur sæpius petere, neque post repulsam si invitetur ingredi, nisi aliud constet de intentione et promissione facta. Item non tenetur petendo manifestare votum, ib.

Vovens religionem in specie tenetur in multis locis ingressum procurare, ib.

Tenetur discurre per omnia monasteria talis religionis, quando contrarium non constat, aut præsumitur de illius intentione, ordinarie autem, præcipue in feminis, præsumendum, ib.

Non requiritur ut discurrat per omnia monasteria formaliter, sed vel formaliter, vel virtualiter, ib.

Aliquando sufficit adire tria vel quatuor monasteria, aliquando plura, aliquando duo, vel etiam unum, ib.

An teneatur petere et ingredi arctiora monasteria ejusdem religionis, quando in laxioribus non recipitur; regulandum ex intentione voventis, ib.

Votum religionis in genere non impletur ingrediendo aliquam ex militaribus, ib.

Impletur vero ingrediendo ordinem clericorum ordinum militarium, ib.

Non ita si fiat ex militibus sancti Joannis; si tamen ingrediatur, non est damnandus, ib.

Si vovens, post factam diligentiam sufficientem, in nulla religione recipiatur, non tenetur ad tria vota emittenda in manibus Episcopi, ib.

Manet omnino liber a voto, ib.

Votum religionis impleri potest in Societate Jesu, in quocumque gradu; unde si in nulla religione admittatur, sed solum in Societate, in gradu tamen non professorum, tenetur ingredi in alio gradu, ib.

Vovens religionem, ut recipiatur, tenetur remove impedimentum leve, quod est in sua potestate; non ita grave, verbi gratia, grammaticam addiscere respectu hominis grandioris ætatis, excepto si hoc prævidit, et adhuc se voto obligavit; si vero nolit ediscere, tenetur fieri religiosus laicus, si ita recipiatur, ib.

Vovens absolute religionem, tenetur ingredi ad gradum sacerdotum, vel laicorum, dummodo aliud non intenderit, ib.

Vovens religionem in gradu laicorum, si non recipiatur nisi prins addiscat aliquod officium, si est facile, tenetur addiscere, non ita si est difficile, vel facile, sed non necessarium ut religioni sit idoneus, excepto si hoc prævidit, ib.

Votum ingrediendi vel etiam perseverandi, ad quid et quomodo obliget, l. 6, c. 19.

Vovens absolute religionem non tenetur ad profectendum, si intra annum novitiatus ex causa sufficienti judicat sibi non expedire illum statum, c. 20.

Si vero judicet convenientem, tenetur; et si exeat, tenetur iterum ingredi et profiteri, l. 4, c. 3.

Potest dari votum ingrediendi solum, et non profectendi, ib.

Hoc votum non est proprie religionis, ib.

Votum religionis, absolute loquendo, obligat ad profectendum, ib.

Assignantur causæ sufficientes ad prudenter judicandum non expedire in religione profiteri, ut vovens sine voti violatione possit exire, ib.

An qui ex causa rationabili intra annum probationis egreditur liber omnino maneat a voto, ib.

Vovens religionem in genere, vel in specie, si ex causa sufficienti egrediatur, vel si ejiciatur, dummodo nec directe nec indirecte id procuraverit, manet omnino a voto liber, ib.

An votum expresse et directe profectendi obliget ad perseverandum, c. 4.

Votum profectendi seu perseverandi nec prohibetur, neque irritatur a Concilio Tridentino, ib.

Non est improbabile quod indirecte ex mutatione materiæ sit invalidum, ib.

Votum profectendi non impedit valorem professionis, ib.

Votum perseverandi, nisi aliud intendat vovens, solum obligat ad non egrediedum sine justa causa, ib.

Si vero voluit absolute et expressa intentione se obligare ad perseverandum, ad id obligatur, ib.

Assignantur casus in quibus adhuc non obligat tale votum, ib.

Habens tale votum, si voluntarie sine justa causa egrediatur, tenetur redire ad profectendum; non ita si cum causa legitima, ib.

Si causa legitima egrediendi non est perpetua, illa cessante tenetur iterum ingredi, ib.

Oppositum tamen probabiliter in praxi sequi potest, ib.

Si involuntarie ejiciatur propter causam perpetuam et adæquatam, extinguitur votum; si propter temporalem, illa cessante tenetur redire, ib.

Votum religionis post matrimonium consummatum obligat ad ingressum, vel mortuo, vel consentiente conjuge, c. 5.

Votum ingrediendi religionem etiam sine consensu conjugis, si vovens liber perpetuo sit a reddendo debito, obligat statim, ib.

Votum hoc etiam illicite non impletum non obligat ad castitatem, ib.

Votum religionis factum post matrimonium ratum, non consummatum, obligat ad ingressum, et abstinentiam a prima copula, tam petendo quam reddendo, ib.

Si talis consummat matrimonium, peccat in prima copula, non ita in aliis; et solum tenetur ingredi religionem mortuo vel consentiente conjuge, ib.

Si alius conjux petat debitum, dando facultatem ut, non obstante matrimonii consummatione, possit ingredi religionem, adhuc non licet talis copula habenti votum, ib.

Post elapsos duos menses a jure præscriptos ad ingrediendum religionem, habens tale votum peccat consummando matrimonium, et tenetur nondum consummato matrimonio, si conjux non contradicat, ingredi religionem, ib.

Si post duos menses statim aliter conjux petit debitum, tenetur reddere, neque peccat consummando matrimonium, ib.

Si vero non petit per multum tempus, quamvis postea petat, tenetur ingredi religionem, et non consummare matrimonium, ib.

Nunquam in hoc casu licet habenti tale votum petere debitum et consummare, ib.

Votum religionis post sponsalia de futuro etiam jurata, obligat et dissolvit illa, ib.

Votum religionis post sponsalia non obligat ad non contrahendum matrimonium absolute, sed cum intentione et periculo consummandi, ib.

Si habens tale votum ingrediatur religionem et egrediatur, tenetur implere promissionem sponsaliorum, si alter velit, ib.

Per votum religionis non extinguuntur, sed suspenduntur sponsalia, ib.

Votum religionis factum ante omnia sponsalia, tam de præsentibus quam de futuro, obligat per se ad non contrahendum, nec promittendum matrimonium, ib.

Vide Castitas simplex.

Votum religionis factum ab impubere potest a parentibus irritari ante annos pubertatis, c. 6.

Etiam post annos pubertatis, si filius post pubertatem expresse illud non confirmavit, ib.

Si pater ratum habuit intra annos filii post pubertatem, jam non potest irritare, ib.

Si vero ratum habuit intra pubertatis annos, adhuc intra illos potest irritare, ib.

Si pater nunquam confirmavit votum, vel quia nescivit, vel quia noluit approbare aut irritare, adhuc potest post annos pubertatis illud irritare, l. 4, c. 6.

Votum religionis a filio pubere factum etiam invitatis parentibus, est validum, nec potest irritari, l. 4, c. 6.

Votum transeundi ad arctiorem religionem a subdito factum, non potest prælatus irritare, l. 4, c. 6.

Votum religionis est Papæ reservatum, c. 7.

Votum religionis non approbatæ ab Ecclesia non est reservatum, ib.

Votum religionis in genere et in specie est reservatum, ib.

Votum ingrediendi Societatem Jesu in particulari est reservatum, ib.

Votum religionis clericorum militarium est reservatum, ib.

Votum religionis militaris sancti Joannis est reservatum; non ita in aliis ordinibus militaribus, l. 4, c. 7.

Votum ingrediendi et perseverandi est reservatum, ib.

Item ingrediendi solum, ib.

Si votum religionis fiat cum expressa intentione ingrediendi et non perseverandi, probabiliter est nullum, ib.

Si vero sub expressa conditione ingrediendi et probandi, et exeundi, si non placuerit, est validum et reservatum, ib.

Votum religionis strictæ non est reservatum, potest ab Episcopo dispensari, ut in laxiori impleatur, c. 8.

Hoc votum non potest ab Episcopo dispensari cum professis; cum novitiis vero potest, ib.

Item neque Episcopus cum professis sibi subditis, neque prælatus religionis possunt in hoc voto dispensare post Concilium Tridentinum, l. 4, c. 8.

Si tamen votum impleatur in religione æquali vel strictiori, possunt dispensare, ib.

Generalis Societatis Jesu potest dare licentiam subditis transeundi ad aliam religionem parisi, laxioris aut strictioris disciplinæ, ib.

Prælati religionis possunt cum subditis dispensare in voto transeundi ad arctiorem, antequam transeant; post transitum vero et professionem, nequeunt dispensare ut ad priorem redeant, l. 4, c. 8.

Votum religionis arctioris a seculari factum non potest jure ordinario dispensari a prælato laxioris, in qua postulat recipi, ib.

Ex privilegio possunt aliqui, ib.

Hoc privilegium dispensandi cum ingrediente potest concedi vel superioribus ipsis, vel religioni immediate; si primo modo concedatur, tenetur qui vult ingredi aperire prælato suum votum; non ita si secundo modo, ib.

Vide Ingressus religionis.

Habens votum strictioris religionis non peccat ingrediendo laxiorem, quæ habet a Sede Apostolica ad hoc privilegium, quamvis non habeat causam specialem præter voluntatem, ib.

Item prælatus sine alia causa potest cum eo licite dispensare, ib.

Dispensatio cum professo, ut transeat ad laxiorem religionem, requirit causam, neque Papa potest privilegium concedere ad hunc transitum sine causa rationabili, ib.

Quæ causæ sufficiant ad hanc dispensationem, l. 4, c. 8.

Votum simplex strictioris religionis extinguitur per professionem in laxiori, et bene cum illo commutatur, l. 4, c. 19.

Votum religionis non est commutabile propria auctoritate in statum Episcopi, ib.

Votum religionis ante Episcopatum emissum non est per se irritabile a Papa, sed dispensari potest, c. 20.

Causa ad dispensandum in illo debet esse specialis suæ Ecclesiæ necessitas, ib.

Votum religionis nec commutatur, nec extinguitur per Episcopatum; et talis peccat assumendo Episcopatum sine dispensatione, et tenetur renuntiare, et implere votum, c. 19.

Vide Episcopus, et Filius.

Votum ingrediendi certam religionem etiam cum promissione eidem facta extinguitur ingrediendo laxiorem, ib.

Vide Ingressum religionis, Frater, Societas Jesu.

Ut commutatio voti religionis commode fiat, regulariter loquendo, debet illi adjungi aliquid dispensationis, ib.

In quas res possit commutari, ib.

Potest commutari in votum sacerdotii vel continentiae perpetuæ, additis aliis piis operibus perpetuis vel æquivalentibus, ib.

Votum religionis arctioris non potest commutari in votum ingrediendi et perseverandi in laxiori, ib.

Per generalem potestatem commutandi vota, potest commutari votum religionis particularis, si concurrant aliæ conditiones necessariæ, ib.

Votum pœnale potest commutari in materiam minus gravem, ut, verbi gratia, votum religionis strictioris in laxiorem, si vovens libentius illam ingrediatur, ib.

In commutatione voti religionis, æqualitas quomodo consideranda et facienda, ib.

In hac commutatione habenda est ratio Horarum canonicarum, ib.

Item juniorum et aliorum operum austeritatis, saltem prout in aliqua religione minus austeriter exercentur, ib.

Vide Commutatio.

Votum simplex religionis solemnizari suscipiendo habitum illius etiam novitiorum proprium, ita ut

dissolvat præcedens matrimonium ratum, et dirimat contrahendum, opinantur aliqui, l. 6, c. 19.

Rejicitur hæc opinio, ib.

Votum non ingrediendi religionem, per se loquendo, est nullum, l. 1, c. 18.

Votum simplex religionis factum ab uxore ante vel post matrimonium ratum, et non consummatum, non potest a marito irritari, sed debet impleri, et non potest licite matrimonium cum illo consummari, l. 9, c. 8.

